TIENDE JAARGANG No. 1201 — VERSCHIJNT DINSDAG, DONDERDAG EN ZATERDAG — DINSDAG 2 OCTOBER 1951

De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. i.o.
Redacteur: A. Cloo
Abonnement: ƒ 1,50 p. maand - ƒ 4,00 p. kwartaal

NIEUWSBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 91, Tel. 1273
Bureau San Nicolas: Aruba Post, Mainstr. tel. 5019
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V.

LAAT NIET ALS DANK...

We zijn hier op Aruba niet erg met Cultuur verwend; een goed toneelstuk is er zelden, een slecht toneelstuk even vaak; een goed concert behoort tot de uitzonderingen; een tentoonstelling kunnen we zo eens in een decennium bezoeken, zodat we ons rantsoen Cultuur maar uit boeken moeten opdiepen, al of niet volgens het advies van dr. Johan.

Zodoende zult U zich kunnen voorstellen, dat de bioscopen er wel bij varen en zo zult U het ook niet vreemd vinden, dat ik ook wel eens een dikke gulden aan De Veer afsta.

Volgens mijn man is die gulden veel te dik, maar ja, ik ga uit van het standpunt, dat je moet leven en laten leven en zo'n jacht in de haven kost toch ook wel een lieve duit.

Onder de bedrijven door ben ik zo langzamerhand een vaste klant geworden en de trouwe cine-bezoekers kunnen me dan ook altijd met Jeane, mijn vriendin, die eigenlijk Sjaan heet, op het balcon bij De Veer vinden.

Nog niet zo heel lang geleden zijn we echter van die gewoonte afgeweken — in De Veer draaide toen „Bittere Rijst" en die hadden we al gezien. (Jeane zei, dat ze niet begreep, waarom die rijst bitter was en dat ze die film beter „Natte Rijst" hadden kunnen noemen, maar ja, Sjaan is nou eenmaal erg fijngevoelloos). Enfin, we waren die avond zo echt bioscoop-minded en Jeane moest die nieuwe deux-pièce toch ook éëns aan, dat we besloten in de stoute schoenen en onze Chevrolet te stappen om naar Rialto en „Conozco a los dos" te gaan. Wij zijn nog pas aan les zeven van Leeman I maar meenden, dat het geen kwaad kon om onze kennis van het Spaans eens aan de praktijk te toetsen. We kochten dus een kaartje en, nadat Jeane drie keer in de landstaal „ekskuus" had gezegd, belandden we ergens onder een „fan". Aanvankelijk was dat heel aangenaam, maar in verband met de „strike" in mijn schouderblad besloten we toch maar naar achteren (in de zaal) te gaan. Het bleek toen dat het onder de „fan" ook om andere redenen niet geschikt was, want Jeane bemerkte, dat ze met haar deux-pièce in de kauwgom had gezeten.

Gelukkig ging toen net het licht uit en konden we met behulp van het nieuwe bioscoopprogramma, dat ons beneden was overhandigd, en waarvan het geritsel in het aanvangsgebrul verloren ging, iets van de kleefstof verwijderen. Jeane had tranen in der ogen van spijt en ik van het lachen.

Het wereldnieuws en de shorts gingen voor mij in de reinigingspogingen verloren en we zaten eigenlijk al goed en wel in de hoofdfilm, toen Jeane niet zo erg meer plakte. Om zich een houding te geven stak mijn vriendin een cigaret op, want dat mag in Rialto (zalige uitzondering!).

Toen had ik dan ook gelegenheid om eens wat aandacht aan de film te gaan wijden. Als ik dat Spaans, wat in die film gesproken werd, goed begrepen heb, ging het over een soort tweeling, die wel de moeder, maar niet de vader gemeen had. Heel diep kon ik op die kwestie niet ingaan, want enkele van mijn buren maakten kraak- en smakgeluiden, die ik aanvankelijk niet kon thuisbrengen maar die me wel afleidden.

Verder was er een juffrouw in een costuum, dat minder verborg dan het liet zien, die vreselijk tremoleus in der heupen was en het publiek met haar heup- en schoudervibratie tot extase voerde, hetgeen echt tot de gezelligheid bijdroeg. Jeane, die al weer over de kauwgom heen was, kon het niet waarderen en sprak van een sexuele bibberatie-aberatie.

De smak- en kraakgeluiden, die tijdens het vibrato gestopt en in het lawaai verloren gegaan waren, accompagneerden ondertussen lustig de romantische scenes en tenslotte was ik er achter! Pinda's ! ! !

Heel genoegelijk kraakte, pelde en kauwde men de noten, die om onbegrijpelijke redenen Curaçaose mangeien worden genoemd. Het scheen hier overigens een vrij algemeen verschijnsel te zijn. Dit bleek wel, toen wij na afloop van het lang uitgesteide, maar tenslotte toch bereikte, happy-end ons een weg moesten banen langs een pad van pindadoppen.

En toen kwam Jeane, die nog een hele verre tak van Vondel is, en die de Directie van het theater al lang de kauwgum vergeven had, uit de hoek met een lyrische ontboezeming, die ook mij erg in het hart greep:

„Laat niet als dank voor het
„aangenaam verpozen,
„De eigenaar van het theater
„met de schillen en de dozen"

CECIEL

Perzische Oliekwestie in de Veiligheidsraad

Wat zullen de Russen doen?

In de Britse hoofdstad heerst thans een ongekende spanning in verband met de verwijzing van het Perzische oliegeschil naar de Veiligheidsraad; het is namelijk zeer de vraag of Mossadeq in afwachting van een beslissing van de Raad de Engelsen zal toestaan in Perzië te blijven.

Gisteren vond in Teheran een enorme demonstratie plaats onder aanvoering van de godsdienstige leider Kasjani, de man, die Mossadeq leidt en aanvuurt. De gemoederen zijn dermate opgezweept, dat een klein vonkje voldoende is om de oorlogsbrand te doen ontstaan.

Vermoedelijk zijn pas vanmorgen de besprekingen in de Veiligheidsraad aangevangen. Hoofd van de Britse delegatie is Sir Gladwyn Jebb, die gisteren in New York arriveerde. In V.R.-kringen doen hardnekkige geruchten de ronde, dat Rusland de Perzische voorstellen — hoe deze ook zullen luiden — zal steunen en zelfs is men bang voor een Russisch veto.

Premier Mossadeq heeft de wens te kennen gegeven persoonlijk op te treden als hoofd van de Perzische delegatie; hij is in de loop van Zondag met een particulier vliegtuig naar de V.S. vertrokken. De premier wordt bijgestaan door een aantal oliedeskundigen.

AMSTELKONINGIN EIND DEZE WEEK NAAR ARUBA

uij vernemen, dat de heer J. M. Debrot, vertegenwoordiger van het Amstel Bier op Aruba, een telegram aan Miss Suriname 1951 (de „Amstelkoningin") heeft gezonden van de navolgende inhoud: „Heel hartelijk gefeliciteerd met uw welverdiende verkiezing tot Amstel koningin stop wij heten u welkom op de Antillen en verwachten u gaarne. Zaterdagmorgen 6 October op Aruba".

De correspondent van het Surinaamse weekblad „Varia" verstrekte ons naar aanleiding van het bezoek van mej. Olga Tjon En Fa de volgende inlichtingen:

Een definitief programma werd nog niet samengesteld, maar wel kan worden medegedeeld, dat hoogstwaarschijnlijk een diner zal worden aangeboden, er een optocht door Oranjestad zal zijn, een picknick zal worden georganiseerd en een dansavond zal worden gehouden. Waarschijnlijk zal Miss Suriname in het Strand Hotel logeren; de vertegenwoordiger van het Amstel bier zal zich kosten noch moeite besparen om het bezoek tot in de puntjes te doen verzorgen.

Zodra nadere gegevens bekend zijn, zullen wij die publiceren.

OP HET MATJE

Vrijdagmorgen moesten zes personen voor het Gerecht in Eerste Aanleg terecht staan in verband met enige ongeregeldheden tijdens de onlangs bij de Lago Oil and Transport Company uitgebroken wilde staking. Er was slechts één verdachte verschenen, weshalve Rechter mr Pekelharing besloot de behandeling op te schorten en wel tot 2 November a.s. Zullen de boosdoeners dan weer verstek laten gaan....?

Pogen ook strafbaar

Ook stond terecht de 19-jarige J.H., die getracht had een portemonnaie te stelen; de opzet was volkomen mislukt, maar toch moest verdachte met het Gerecht kennis maken, want ook poging tot diefstal is strafbaar gesteld. H. erkende volkomen, dat hij fout gehandeld had.

De Officier eiste een maand onvoorwaardelijk met de bijzondere bepaling, dat verdachte gedurende die periode zou worden tewerkgesteld bij Openbare Werken. De uitspraak is bepaald tot over veertien dagen, opdat nog een reclasseringsrapport over verdachte kan worden uitgebracht.

BUSJES IN DE STAD WORDEN GOEDKOPER

Wij vernemen, dat binnen enkele dagen de stadsritten met de zg. busjes de helft goedkoper zullen worden. Als grenzen neemt men aan de langs de wegen geplaatste 30-km borden, met uitzondering echter van het dorp Dakota. Van de stad naar dat dorp zal men namelijk ook slechts een kwartje verschuldigd zijn. Uitvoeriger mededelingen omtrent de nieuwe regeling zullen wij in de loop van deze week publiceren.

OOK MEVR. EMAN GING NAAR NEDERLAND

Zondagmorgen spraken wij op het vliegveld Dakota mevrouw Van der Biest Eman, die op het punt stond om in het toestel voor Miami te stappen. „Ik ga via Miami naar New York, blijf daar een paar dagen en reis dan door naar Nederland om o.m. te trachten H.M. de Koningin te spreken te krijgen over de Electra-affaire. Op het ogenblik kan ik weinig meer zeggen, maar ik zal m'n best doen in Nederland en heb vertrouwen in de goede uitslag", aldus vertelde ons mevr. Eman, die waarschijnlijk enkele maanden in Nederland zal blijven.

Heler van Fortunalot

De 18-jarige los werkman R. stond terecht terzake van het feit, dat hij enige maanden geleden twee-tiende van een Fortunalot had opgekocht waarvan hij wist, dat het van diefstal afkomstig was. De Rechter voegde verdachte toe, dat het beter was een vaste werkkring te zoeken, bijvoorbeeld bij de Ned. Maatschappij voor Havenwerken, die op het ogenblik hier veel werk heeft.

De Officier van Justitie, mr Leusink, wilde de verdachte nog een kans geven en vroeg een maand voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar. Het vonnis luidde dienovereenkomstig.

DRUKKE FILMLIGA-AVOND

De filmliga's op Curacao en Aruba zijn op de goede weg; de besturen hebben (tijdelijk) afstand gedaan van het experimentele en leggen thans de nadruk op het „gewone uitzonderlijke". Dat daarvoor meer belangstelling bestaat, is Maandagavond wel weer gebleken.

Men genoot eerst van een vertolking van Grieg's Peer Gynt Suite (jammer, dat het geluid niet een ietsje beter kon zijn!) en daarna was er een Franse klucht, een bonte aaneenrijging van de gekste onzin. Als verhaal volkomen onaanvaardbaar, maar juist daarom temeer geslaagd. Het publiek gierde van het lachen om dit stuk kolder en wij hoorden na afloop van vele kanten: „Dat doet je toch werkelijk eens goed!"

EERSTE BONTE AVOND VAN DE ARUBA AMATEUR DRAMATIC CLUB

We hebben de man met de zingende zaag gezien! Al sinds onze jeugd hadden we daarnaar verlangd. Soms kwam hij over de radio, en dan hoorden we een geluid, dat het midden hield tussen het geluid van een zenuwachtige viool en een erg verliefde kat. Maar we zagen hem niet. En een keer hebben we onze schamele zakcenten bijelkaar geschraapt en zijn naar een circus gegaan. Helaas had de Zingende Zaag Virtuoos die dag de mazelen gekregen, hetgeen ons tijdens de voorstelling werd medegedeeld. Gevoelig als we waren, hebben wij die nacht gehuild. Om die man met zijn zingende zaag en mazelen.

En nu eindelijk......... Zondagavond in de Cecilia Hal. Daar was hij. Hij heette meneer Mahon en hij was een eenendertigste deel van een show, die in elkaar gedraaid was door de Aruba Amateur Dramatic Club. We zijn tot de ontdekking gekomen, dat dat bibberende geluid veroorzaakt wordt door iets, dat op een handboog lijkt, en een trillende knie. 's Nachts hebben we weer eens rustig geslapen na zoveel jaren. Een droom was in vervulling gegaan. Natuurlijk hebben we ook nog de andere dertig nummers van de show gezien. Een hele hoop kleine jongetjes en meisjes kwamen op het toneel en zeiden een gedichtje op. Een klein meisje had zulk een lief stemgeluidje, dat een voorbijganger naar het politiebureau holde om te vragen, waar de brand was. Maar wat er ook gebeurde, de propvolle zaal amuseerde zich best. En er waren ook werkelijk een paar raskomieken bij de groep, er was een man met een benijdenswaardig stemgeluid en alle medewerkenden hadden niet in het minste last van toneelkoorts. Om enkele namen te noemen: de heer Edwards en de heer Baptiste. Zij droegen de show op hun schouders. Het was dan ook niet aardig, dat er een paar mensen achter in de zaal maar telkens riepen, dat ze dansen wilden. Enfin, ten langen laatste hebben ze toch hun zin gekregen. Het Happy Hit dansorkest speelde een best nummertje muziek.

Wij hebben naderhand gedacht: Bravo directeur Emanuel en medewerkers. De club staat nog wel figuurlijk (en ook een beetje letterlijk) in de kinderschoenen, maar het begin is er en de goede wil. En zei de aankondiger, de heer Straughn niet, dat het elke keer een beetje beter zou worden?

TUKKER'S SPORTKRONIEK

R.C.A. ongeslagen kampioen van Aruba geworden

In Juniorenklasse behaalde Dakota Jrs het kampioenschap

De Jong Arubanen hebben in de eerste helft tegen het sterke R.C.A. een goede partij voetbal gespeeld. De rood wit blauwen hebben dan ook alles moeten inzetten om zich de enthousiaste Jong Arubanen van het lijf te houden. Onmiddellijk na het beginsignaal ontwikkeld zich een enthousiaste strijd. R.C.A. het gevaar ziende speelt dan een kort snel technisch spel en binnen tien minuten heeft de Jong Aruba keeper reeds twee maal moeten vissen. Dan heeft de Jong Aruba achterhoede het spel door en de linkshalf bewaakt de snelle R.C.A. rechtervleugel vrij goed. Fingal die herhaaldelijk tracht aan zijn bewaker te ontsnappen stelt zich dan enige malen te ver naar voren op hetgeen enige malen op buitenspel uitloopt. Geruime tijd golft het spel heen en weer. Het is een lust de mannen van Noord te zien spelen. Snel, enthousiast en sportief blijven zij tegen het technisch beter spelende R.C.A. strijden. Menige aanval ondernemen zij op het R.C.A. doel doch Kelly en Tromp zijn niet te passeren. Dan even voor de rust een verrassend snelle aanval van Jong Aruba. Keeper Reyes tracht door uitlopen het gevaar te keren, doch de snelle Jong Arubaan is hem even te snel af en met een goed gericht schot verdwijnt het leer in het verlaten R.C.A. doel: 2—1. Met deze stand gaat de rust in.

De tweede helft begint met enige aanvallen van Jong Aruba. Een harde schuiver van links gaat rakelings naast het R.C.A.-doel. Dit schudt de R.Cers wakker en zij gooien er een schepje bij op. De Jong Arubanen blijven hun huid zo duur mogelijk verkopen en geven de R.C.A. voorhoede geen kans. Tot ongeveer 20 minuten voor het einde blijft de stand 2—1 voor R.C.A. Bij een der R.C.A. aanvallen wordt de bal in het doel gekopt. De uitgelopen keper is gepasseerd maar dan slaat een Jong Arubaan hard de bal uit de doelmond. Strafschop! Janny Brokke plaatst zich achter de bal en met een keihard schot brengt hij de stand op 3—1. Als kort daarna dezelfde speler nogmaals een bal met de hand in het gevaarlijke gebied speelt is het de R.C.A. doelman Reyes die met een kalm schot de stand op 4—1 brengt. Dat is Jong Aruba teveel en geleidelijk brengt R.C.A. mede dank zij de Jong Aruba keeper de stand op 8—1. Met deze overwinning heeft R.C.A. het ongeslagen kampioenschap van Aruba behaald. Onze hartelijke gelukwensen voor de kampioenen.

Jong Santa Cruz moest het in de tweede helft afleggen.

Na een doelloze eerste helft waarbij beide ploegen goed tegen elkaar opwogen, heeft Jong Santa Cruz het in de tweede helft tegen de Aruba Jrs. moeten afleggen. Na enige goede Aruba Jrs.-aanvallen nemen zij na 11 minuten in de tweede helft de leiding. Nog geen 5 minuten later wederom een goede doorbraak en de stand is 2—0 voor Aruba Jrs. Jong Santa Cruz zit het deze middag niet mede want als even later bij een snelle aanval van de Aruba Jrs voorhoede de Santa Cruz achterhoede blijft staan voor een handsbal, wordt de stand op 3—0 gebracht. Dan gaat de strijd een kwartier lang gelijk op doch van het enthousiaste spel van Santa Cruz dat zij voor de rust te zien gaven, is nie veel meer over. In de 34ste minuut wordt de stand op 4—0 gebracht terwijl even later keeper Maiki voor de 5de maal mag vissen. Met 5—0 komt dus het einde van deze wedstrijd. Aruba Jrs. hebben zich als goede tweede op de A klasse lijst geplaatst.

ARUBA AANGESLOTEN BIJ DE CARIBBEAN FOOTBALL ASSOCIATION

In de afgelopen week werd te San Juan in P. Rico opgericht de "CARIBBEAN FOOTBALL ASSOCIATION". De ondervoorzitter van de Aruba Voetbalbond, de heer F. de P. Wever, die de conferentie als afgevaardigde van de Aruba Voetbalbond bijwoonde, was vol lof over de behaalde resultaten. De aangesloten landen zijn: P. Rico; Trinidad; Santo Domingo; Jamaica; Haiti; Brits Guiana; Guadeloupe en ARUBA. Het bestuur van de C.F.A. werd als volgt samengesteld: Voorzitter L. HAYWARD (Trinidad); ondervoorzitter Dr. Paco BUESO (P. Rico); Eric JAMES werd secretaris (Trinidad) terwijl de Hatiaan W. Mc.INTOSH als penningmeester zal fungeren. Volgens de Heer WEVER ligt het in de bedoeling dat de C.F.A. zich bij de F.I.F.A. zal aansluiten. Het verzoek hiervoor werd tijdens de eerste algemene vergadering op 26 Sept. j.l. reeds opgemaakt. In principe werd besloten om jaarlijks een Caraibisch voetbaltournooi te houden. De Heer WEVER stelt zich voor spoedig deze voor Aruba zo belangrijke aangelegenheid met de pers te bespreken. Vanzelfsprekend komen wij in ons sportoverzicht hierop dan nog nader terug.

HET ARUBA SPORTSTADION IN DE BELANGSTELLING. ER ZAL VERLICHTING MOETEN KOMEN.

Gedurende enige jaren is op Aruba zeer veel werk verzet om te komen tot de bouw van een goed en Aruba waardig sportstadion. Vele artikelen werden gedurende de laatste jaren over deze zaak geschreven en ook Uw Tukker heeft getracht de grote noodzaak van de bouw van een dergelijk stadion aan te tonen. De Arubaanse jeugd en het Arubaanse Volk heeft recht op een gezonde recreatie en lichamelijke ontwikkeling en in verband daarmede recht op een goed en degelijk sportstadion. De Aruba Voetbalbond en later de Stichting Bouwfonds Sportstadion Aruba, hebben in deze veel en goed werk verricht. Thans is het dan zover gekomen dat met de bouw van dit voor Aruba van algemeen belang zijnde sportstadion een aanvang is gemaakt en als wij goed zijn ingelicht, zal Aruba in het begin van het volgend jaar de poorten van een goed sportstadion kunnen openen.

Zoals overal ter wereld zijn er ook hier enige individuen die om een of andere reden, meestal om persoonlijk belang, financieel voordeel, jaloezie, of uit politiek oogpunt, kleine giftige addertjes op het publiek los laten teneinde te trachten hun minderwaardige eigenschappen onder het mom van anonimiteit bot te vieren. Ook thans, nu het grootse werk voor de jeugd en het sportminnend Arubaanse Volk is begonnen, nu de bouw van het sportstadion een feit is, nu komen deze in het donker en achter de schermen werkende individuen met afbrekende en leugenachtige berichten.

(Vervolg op pag. 4)







ZIJN DE ZEVEN MAGERE JAREN VOOR ONS EILAND AANGEBROKEN..??

De zakenman op Aruba ziet zich vooral de laatste negen maanden voor problemen geplaatst, die niet makkelijk zijn op te lossen, maar hoe pessimistisch hij ook is, de moed heeft hij niet opgegeven. Moeilijk is het voor hem tegenwoordig om zijn waren aan de man te brengen, maar moeilijker is het om het geld binnen te krijgen. Men is er zich over het algemeen van bewust, dat het getij is veranderd en de bakens verzet moeten worden. Grote inspanning van het Bestuur v/d Vereniging voor Handelaren op Aruba, zal niet onbeloond blijven.

Vele zakenlieden op Aruba klagen over de huidige situatie, maar weinigen hebben geprobeerd de oorzaken van deze inzinking op te sporen en toch is het wel de moeite waard, enkele facetten van dit probleem te belichten. Men zal zich op de eerste plaats ervan bewust moeten zijn, dat de Arubaanse markt gelimiteerd is en dat de koopkracht schijnbaar „groot" is omdat de meeste mensen op de Antillen over het algemeen meer willen doen dan zij eigenlijk mogen of kunnen. Zelfs de handelaren vervallen in deze sleur. Zolang de „boom" in volle gang is en de zaken goed gaan, merkt men het niet. Wanneer echter de tijden zich ongunstig wijzigen, dan beginnen de de misères. Het begon reeds het vorig jaar, toen Venezuela de controle op contrabanda ging verscherpen en de transitohandel een flinke klap kreeg.

De dikke winsten der goederen, die in „bond" verkocht werden vielen uit; de handel kon op de locale markt geen afzet vinden voor de grote voorraden, die met het oog op de oorlog nog extra vergroot werden, met het gevolg dat een deel om zeep ging terwijl het ander deel op de „baratillos" meestal nog met verlies de deur uitging. Ook weer met het oog op de oorlog, gingen de auto-importeurs extra orders plaatsen voor auto's, die aan het begin van dit jaar binnen kwamen. Intussen werd de kans op een nieuwe oorlog kleiner door de z.g. vredespropaganda en moest men de auto's gaan verkopen, teneinde het geinvesteerd kapitaal weer los te krijgen, althans over te schrijven op debiteuren, want de meest eenvoudige afbetalingsvoorwaarden werden er gegeven. Degenen die door de prachtige voorwaarden een nieuwe auto gingen kopen merkten echter gauw genoeg dat het toch niet zo makkelijk was als zij zich hadden voorgesteld. Men moest op andere dingen gaan bezuinigen om maar een auto te bezitten en dit betekende een verminderde koopkracht, terwijl ook de rekeningen bij kruidenier of elders op de lange baan werden geschoven, waardoor natuurlijk de zakenman gedupeerd werd.

Ook de Lago-huizen kwamen klaar en velen moesten maar weer een huis op huurkoop hebben en in tal van gevallen moeten zij meer aflossen dan zij oorspronkelijk aan huur betaalden. Dit op zich zelf is niet erg, want een huis is toch geen auto en een huis mag iedereen bezitten, maar een feit is, dat men meer moest gaan uitgeven voor het huis, dus... minder aan schoenen, kleren enz. Door de moderne methoden en de „cost controle program" van de Lago ging ook een vrij groot aantal arbeiders van de Lago weer naar huis en dit had zijn invloed op de plaatselijke markt. Heel belangrijk is ook de opening van de nieuwe commissary aan het begin van dit jaar. Deze nieuwe winkel van de company biedt zoveel faciliteiten aan de kopers en was het vroeger moeilijk voor moeder de vrouw om zelf naar de commisary te gaan, thans is de winkel gemakkelijk te bereiken. Zij gaat er maar naar toe en koopt er op los, met het gevolg dat het budget overschreden werd en de payday meestal niet „aangenaam" genoemd kon worden. Er wordt bovendien meer binnen gekocht dan buiten en aangezien de rekeningen van „binnen" direct verrekend worden, moeten de rekeningen buiten maar „even wachten". Met de oprichting van de commissary kregen niet alleen de kruideniers op San Nicolas een flinke klap, maar de hele plaatselijke handel ging dat voelen.

Het touristenverkeer op San Nicolaas, dat reeds aanzienlijk verminderde, hield geheel op te bestaan na de demonstraties tegen het C.A. en de getroffen maatregelen tegen de prostitutie. Hoe zeer deze maatregelen toegejuicht werden, de handel ging het weer geducht voelen. Niet alleen de juweliers- en textielzaken, maar ook de bars zagen hun omzetten drastisch verminderen. Last but not least is het bouwbedrijf, dat vergeleken bij het vorig jaar en het jaar daarvoor, practisch stil ligt. Vele importeurs van bouwmaterialen verdienden het vorig jaar een slordige duit in deze branche, thans is dit tot het minimale teruggelopen. En de arbeiders die hun broodwinning vonden in dit bedrijf proberen nu maar elders rond te komen, wat in deze dagen zeker niet meevalt. Er zijn nog vele secundaire oorzaken, die natuurlijk ook de moeite waard zijn om te bestuderen. De commissie die de werkeloosheid c.q. werkverschaffing moet gaan bestuderen, heeft geen gemakkelijke taak.

Het is te hopen, dat de Ver. van Handelaren op Aruba in haar pogingen om het touristenverkeer naar Aruba te brengen slaagt, waardoor er een nieuwe bron van welvaart zou kunnen komen. Voorlopig is de toestand helemaal niet rooskleurig want als het zo doorgaat, dan zullen verschillende zaken en handelskantoren tot bezuinigen genoodzaakt worden en gaan er weer heel wat mensen de straat op zonder werk. Het aantal economische delicten op Aruba neemt schrikbarend toe en wij vrezen dat de justitie en de reclassering meer hoofdbrekens zullen krijgen dan tot nu toe het geval is geweest.

Maar zolang er leven is, is er hoop en misschien is deze slapte maar van tijdelijke aard...!









REMKO VAN HOORN OVER DE D.O.W. ERFENIS

Op verzoek van enkele lezers, die ons vroegen wat de heer R. van Hoorn nu precies heeft gezegd in de Eilandsraad m.t.b. de overdracht van Openbare Werken, laten wij hieronder de bedoelde rede in z'n geheel volgen:

„Het is al weer enige weken geleden dat de taken, welker behartiging voorheen bij het voormalige Departement van Openbare Werken berustte, werden overgedragen aan het Eilandgebied.

Ten einde die taken te kunnen vervullen heeft het Eilandgebied de voorlopige beschikking gekregen over opstallen en werktuigen, vroeger tot het Departement behorende en is het vaste personeel van dat vroegere Departement voorlopig aan het Eiland uitgeleend.

Ten aanzien van de losse arbeiders ligt de situatie anders, zij zijn thans reeds in dienst van het Eilandgebied overgegaan.

Bovendien zijn begrotingscredieten voorlopig ter beschikking gesteld, en wel bij P.B. 127 van 1951.

De uitgifte van dit P. B., dat de Raad van het Eilandgebied Aruba de beschikking geeft over een reeks credieten voor diverse doeleinden, is voor mij aanleiding geweest om hedenavond het woord te vragen.

Ik gevoel mij als iemand die een erfenis heeft gekregen.

Nu geven, afgezien van droeve gevoelens ten aanzien van de erflater, erfenissen dikwijls aanleiding tot verheugde gezichten.

Maar soms ook geeft een erfenis aanleiding tot een zuur gezicht of tot een bedenkelijke blik.

Het gebeurt dat men niet weet of het aanvaarden van de erfenis wel verstandig is, of men er geen blok aan het been door zal krijgen.

In zulke gevallen aanvaardt men de erfenis onder voorrecht van boedelbeschrijving. Men wil dan eerst eens een overzicht hebben van de bezittingen en de schulden.

Ten aanzien nu van de overdracht van Openbare Werken gevoel ik mij als de man die bedenkelijk kijkt en die boedelbeschrijving wenst.

Natuurlijk verheug ik mij over het feit dat weer een stap is gezet op de weg naar de decentralisatie, maar overigens ben ik niet gerust.

Ik vraag mij af of de organisatie, waarover wij nu beschikken, wel in alle opzichten klopt, of zij wel efficient en economisch werkt, of de onderlinge verhoudingen juist zijn, of de contacten met de overige overheidsdiensten en de burgerij goed liggen, of niet vele dingen, die geld kosten, nagelaten kunnen worden of althans anders geregeld, enz.

Ik zou het dan ook op prijs stellen indien het Bestuurscollege de Raad de toezegging zou willen doen dat het een diepgaande en nauwgezette studie zal maken van de organisatorische mogelijkheden en moeilijkheden van Openbare Werken.

Bij die studie zou het college zich door deskundigen kunnen doen adviseren, waartoe ik reken o.a. het Hoofd van Openbare Werken, het Hoofd van de Waterleiding en een bouwondernemer zoals bijv. het Raadslid Petrona.

Als resultaat van die studie vertrouw ik dat het College aan de Raad rapport zal uitbrengen en daarbij zo nodig met voorstellen zal komen. Een en ander zou m.i. zo mogelijk nog voor het einde van dit jaar zijn beslag moeten krijgen.

M. de V., U gelieve dit verzoek niet te zien als een aanval op Openbare Werken.

Openbare Werken is nu een maal het eerst overgedragen. Bij iedere volgende overdracht zal men zich m.i. dan ook opnieuw hebben te beraden."

SIGHTSEEING IN ZONNELAND

Hectoliter roomijs brengt niet de minste verfrissing

Zomersproeten ter grootte van de aardbol...

De tijd, dat mannen met verlangende blik naar de witte plekken op de aardbol staarden en gefascineerd werden door de uitdagende woorden „terra incognita" is voorbij. Het verlangen, dat in daden werd omgezet, heeft alle landstreken doorkruist en de zeeën doorploegd, het heeft de eeuwige stilte der polen verbroken en nu zien wij neer op een wereld zonder geheimen.

Maar boven ons welft zich groots en geheimzinnig het rijk van maan en planeten, van zon en sterren. Daar is nog onbetreden gebied en vol verlangen richten de mannen der wetenschap hun machtige telescopen. Met hun blik doorvorsen zij het hemelruim, ontrukken het 't ene geheim na het andere, maar het verlangen blijft en gespannen wachten zij de dag, waarop zij de kluisters met de aarde kunnen verbreken om op nieuwe hoogten en in nieuwe verten te zoeken.

Gaat U mee op reis? Naar Zonneland? Volgt U mij maar, deze deur door, dan komen we in de hall, waar onze reis gaat beginnen. Nee, het is geen stationshall, waar we binnenkomen. Het is een hall, veel groter nog; het is reusachtige koepel, een koepel, zo hoog, dat er met gemak twee op elkaar gestapelde stadshuizen in passen.

Of Zonneland ver weg is? Heel ver, verder dan ooit iemand geweest is. En snel dat we gaan! Sneller dan het snelste supersonische straalvliegtuig! Maar meer verklap ik U nog niet, kijkt U eerst maar eens naar die meer dan huizenhoge machine daar midden in de koepel.

Zoiets had U stellig niet verwacht, zo'n glazende stalen kolos, die zo hoog voor ons oprijst, dat de mensen aan zijn voet er mieren bij gelijken. Het is een indrukwekkend gevaarte. En meer nog: het duizelt ons, wanneer we opkijken en daar hoog boven ons die wirwar zien van blinkende stangen, buizen en wat al niet meer. Geen idee wat het is?

Iets heeft het weg van een kanon, een monsterachtig kanon, waaruit men granaten, zo groot als een locomotief kan wegschieten. Straks zal die geheimzinnige reus voor ons inderdaad een kanon zijn, dat echter geen granaten, maar een heel wonderlijk projectiel afschiet. Nu is hij het grootste wetenschappelijke instrument ter wereld, is hij 's werelds grootste sterrenkijker, de „reuzen-spiegeltelescoop" op de 1800 meter hoge berg Mount Palomar in Californië; het is een in alle richtingen draaibare kijker met een gewicht van 450 duizend kilo en met in plaats van lenzen een sterk vergrotende holle spiegel, een spiegel van 5 meter middellijn, die alleen al even zwaar weegt als drie volgeladen vrachtauto's.

Met dit wonder van staal en glas kan men de maan meer dan tienduizend maal dichterbij halen, waardoor zijn afstand tot de aarde schijnbaar nog maar een dertigtal kilometers bedraagt. Met deze supertelescoop kan men honderden millioenen sterren zien, kan men ook honderden millioenen spiraalvormige nevels waarnemen, die elk weer uit honderden millioenen sterren bestaan. Ja, met dit sprookjesinstrument zullen de mannen van de wetenschap nieuwe werelden, nieuwe sterrenstelsels en nieuwe werelden ontdekken, Wellicht zal hun blik reiken tot aan de grenzen van het heelal; zeker is het, dat hun oog zal binnendringen in gebieden, waarin nog geen menselijk oog ooit heeft geschouwd.

Maar kom: we klimmen omhoog in de koepel, klauteren langs stalen trappen hoger en hoger, kruisen over een loopbrug een diepe afgrond en dalen af in de mond van de kijkerbuis. Daar, twintig meter boven de begane grond, kruipen we in de waarnemerscabine, kijken door een lens......

Dan neemt onze fantasie ons mee en is 't alsof we met één van die verbijsterend snelle lichtstralen het wijde wereldruim in schieten. Dan verandert voor onze verbeelding de kijker in een reusachtig kanon en reizen we weg van de aarde in een fantastisch projectiel, dat even snel kan gaan als licht-, radio- en andere aethergolven en daarom „Aethergolf-expres" genoemd wordt. Dan suizen we sneller dan een kanonskogel door de dampkring omhoog en trekt de aardbol geleidelijker aan onder ons weg, kruipt het naaldje van de snelheidsmeter trillend op naar de rode streep, zwelt het gebrul der reactiemotoren aan tot een snerpende giertoon, gaan we sneller en sneller, hoger en hoger.

Dan zijn we geland op de maan, staan we op een kale rotsrug temidden van een huiveringwekkend doods landschap en kijken we uit over een troosteloze dorre steenachtige vlakte met diepe kraters en lange gapende kloven, waaruit met steile, grillig doorgroefde wanden hoge bergen van grauwwitte rots oprijzen. Geen windzuchtje, geen bruisend waterstroompje, geen enkel geluidje doorbreekt de stilte van deze woestenij; geen grassprietje of insect, hoe klein ook, duidt op leven in deze dodenakker. In verzengende hete gloed blakert de zon, achter ons de gloeiende steenmassa's verblindend fel steken de roerloze bergen hun fantastische vormen af tegen de gitzwarte hemel.

Is dit de maan, die goede vriend uit onze kinderjaren met zijn glunderend gezicht en zijn sprookjesachtig schijnsel? Hoe wreed ontgoochelend is de werkelijkheid: zijn grappige mopsneus is een wilde bergketen met toppen van meer dan 6000 meter hoogte, zijn huid een barre steenwoestenij van uitgedoofde vulkanen en spookachtige puimsteenpieken; één eindeloze, trieste verlatenheid, die geen kent. Hoe warm en bloeiend is daarbij vergeleken onze vruchtbare aarde met haar overvloed van planten en dieren, van zeeën en wolken, van kleuren, licht en leven!

De aarde! Als een in tere kleuren beschilderde reuzenlampion hangt zij boven de horizon, een onwezenlijk grote bonte schijf-met-'n-hap-er-uit, fel glanzend tegen de zwarte hemelkoepel, waarin star en fel de sterren stralen. Grijsblauw zien we haar oceanen, groen, geel en bruin de vastelanden van Afrika en Europa, vlokkig wit haar wolkenmassa's en spierwit de ijskap van de noordpool.

De aarde leeft, maar de maan is dood, zonder water en zonder lucht, twee weken lang moordend heet, twee weken lang meer dan honderd graden onder nul. We gaan weer aan boord van de Aethergolf-expres en zetten met volle snelheid, 300000 kilometer per seconde, koers naar de zon, waar we na acht minuten aankomen. Het eerste, waarnaar we uitkijken, is een ijscoman.

Neen, dat is een flauwe grap, want op de zon zou zelfs een hectoliter roomijs ons geen verfrissing kunnen brengen. De zon is namelijk een gloeiende gasbol, meer dan millioen maal zo groot als de aarde; met een temperatuur aan zijn oppervlak van zesduizend en in zijn binnenste van dertig millioen graden, het laatste bij een druk van drie milliard atmosfeer!

Op de zon gaat alles in 't groot. Heeft de zon last van zomersproeten, die men van de aarde door een beroet glaasje als pietepeuterig kleine stipjes ziet, dan is elk zomersproetje groter dan onze ganse aardbol, dan vormt zo'n nietig zonnevlekje één reusachtige cycloon van vuur, gassen en ontploffende dampen, die drommen electrisch geladen deeltjes uitstoot. Deze veroorzaken bij ons op de 150 millioen kilometer verwijderde aarde allerlei geheimzinnige verschijnselen: kompasnaalden schommelen en wijken af van de noordrichting; telegraaf- en radioverbindingen worden gestoord en vallen soms geheel uit; magnetische stormen steken op, sterke noorderlichten met hun wonderlijke vormen en kleuren doen zich voor; ja, zelfs regenval en plantengroei vertonen abnormale afwijkingen.

Op de zon gaat alles in 't groot. Als de zon zijn tong uitsteekt, — dat gebeurt nogal eens, dan is dat een gigantische vuurtong, die in enkele uren honderd-duizenden kilometers naar buiten schiet. Het is echter jammer, dat dergelijke „protuberansen" alleen zichtbaar zijn bij totale zonsverduistering, een betrekkelijk zeldzaam verschijnsel, maar voor de wetenschap van zoveel belang dat de geleerden grootscheepse expedities uitrusten en duizenden kilometers lange reizen maken om het te kunnen observeren.

Leonard de Vries (Stieusa)

KUNSTMATIGE AARD-SATELLIET ALS TUSSEN-STATION NAAR MARS

Op het 2de internationale astronautisch congres heeft de Britse atoomgeleerde Shepherd verklaard, dat men met de raketvoortdrijving in een stadium is gekomen, dat het met een betrekkelijk geringe vooruitgang van de techniek mogelijk wordt een bemande aardsatelliet te vervaardigen ter voorbereiding van een interplanetaire vlucht. Het zou blijken niet al te moeilijk te zijn de satelliet, die zich in een kring om de aarde zou bewegen, een hoogte te geven van 500 km boven het oppervlak van de aarde, aldus Shepherd.

Op het congres is ook een rapport voorgelezen van de Duitse raket-specialist Dr. Werner von Braun, die op het ogenblik in de Verenigde Staten werkzaam is. Volgens Von Braun kunnen 46 raketten de onderdelen van een ruimteschip naar het luchtruimstation vervoeren. De raketten, die bij het afschieten elk 6.400 ton zouden wegen, zouden 950 vluchten maken naar het station, waar tien ruimteschepen zouden worden gebouwd. De ruimteschepen zouden in het begin 3.720 ton wegen, niet gestroomlijnd gebouwd behoeven te worden en motoren van slechts geringe capaciteit nodig hebben.

Vervolgens zouden zeventig man, wanneer de voorbereidingen op dit om de aarde draaiende luchtruimstation voltooid zijn, een ander luchtruimstation vestigen, dat zich om Mars heen beweegt. Vijftig van hen zouden dan in drie kleine raketten van 200 ton op de oppervlakte van Mars landen met voldoende voorraden en brandstof voor de terugreis met achterlating van een raket. Na acht maanden voorbereiding zou het gehele project twee jaar en 239 dagen duren.

Volgens de Duitse ingenieur Dr. H. Kuhme moet een satellietraket vier soorten atmosferen passeren. Rechte vleugels zouden te verkiezen zijn boven achterwaarts gerichte vleugels, omdat de raket slechts korte tijd in die atmosfeer zou blijven, waar achterwaarts gerichte vleugels van pas komen. Vrees voor overmatige warmteontwikkeling van het raket-oppervlak door de wrijving met de lucht achtte Dr. Kuhme ongegrond. De raket zou de grootste weerstand ondervinden op een hoogte van acht à tien kilometer.

AMERIKAANSE BURGER-VLOOT BINNEN 48 UUR GEREED VOOR MILITAIR GEBRUIK.

Amerikaanse burgerlijke en militaire autoriteiten hebben overeenstemming bereikt over de omvang van een vloot van viermotorige vliegtuigen van de burgerluchtvaart, die in geval van oorlog aan de strijdkrachten zou worden overgedragen. Dit werd bekend gemaakt in een rapport van honderd vooraanstaande personen op luchtvaartgebied, die door de Nationale Veiligheidsraad waren aangewezen. Hoeveel vliegtuigen het hier betreft, wordt in het rapport niet vermeld. Er is een regeling ontworpen voor het binnen 48 uur overal ter wereld voor militair gebruik gereed maken van bedoelde vloot.

HET GROOTSTE VLIEGKAMPSCHIP TER WERELD.

Hr Ms „Eagle" van de Britse Marine, dat het grootste vliegkampschip ter wereld is en plaats kan bieden aan 100 vliegtuigen en een bemanning van 2750 koppen, nadert zijn voltooiing. Volgens een zojuist gepubliceerd regeringsrapport bedragen de kosten van dit schip, ongerekend de kanonnen, 14,137,000 pond sterling. De Britse Marine telt nu ongeveer 450 oorlogsbodems, terwijl nog 232 verschillende nieuwe schepen, waaronder 6 vliegkampschepen, in aanbouw zijn.

INGEZONDEN

Waarom niet aangekondigd?

(Buiten verantwoordelijkheid van de redactie)

Mijnheer de Redacteur,

Vele huismoeders waren Maandagmorgen erg gedupeerd door het sluiten van vele zaken in Oranjestad. Natuurlijk is het logisch, dat men op Feestdagen sluit, maar had men dat van te voren dan niet kunnen bekendmaken? Nu zijn vele klanten, vooral huismoeders die het toch al druk genoeg hebben, gedupeerd, want ze kunnen deze week nog eens naar de stad komen om rekeningen te betalen en inkopen te doen. Onze tijd is ook beperkt. U dankend voor de plaatsing.

Huismoeder

Fair-publiek wil cijfers zien

(Buiten verantwoordelijkheid van de redactie)

Het is alweer enige tijd geleden, mijnheer de redacteur, dat U in Uw blad publiceerde, dat de Super Feria Tipica ongeveer dertig duizend gulden heeft opgebracht en dat spoedig de cijfers volledig zouden worden gepubliceerd. Ik geloof nooit, dat de opbrengst zo groot is geweest als men U heeft bericht en ik zou — met vele anderen — graag zien wat er nu uiteindelijk kan worden overgedragen aan de penningmeester van het Don Boscofonds.

Fair-medewerker W.G.

(Vervolg van pag. 1)

Het is echter maar gelukkig dat het Arubaanse Volk beter weet en aan deze afbrekende critiek geen aandacht schenkt, wel wetende dat deze anonieme wezens niets maar dan ook NIETS gedaan hebben om de bouw van dit sportstadion te helpen bevorderen. Indien deze anonieme en achter de schermen werkende personen eens voor het voetlicht traden en dan hun critiek naar voren brachten, zouden ook zij **mogelijk nog eens** iets goeds voor Aruba kunnen doen. Uw Tukker roept vanaf deze plaats deze HEREN toe: **„Komt uit Uw schuilhoeken te voorschijn en helpt eens medewerken aan het voor Aruba zo belangrijke werk. Mogelijk zoudt gij dan aan onze Arubaanse jeugd de zo belangrijke verlichting voor ons sportstadion kunnen schenken."** De verzekering kan ik U dan geven dat ook voor U wel een plaatsje op de ere-tribune gereserveerd zal worden......

R.C.N. EN BUBALI DEELDEN DE PUNTEN

Twee volledige ploegen hebben twee maal 45 minuten alles in het werk gezet een overwinning te behalen. Zelden hebben wij de mannen van Tanki Leendert zulk een enthousiasme aan de dag zien leggen als Zaterdagmiddag tegen Bubali. Deze laatste competitiewedstrijd doet voor de toekomst het beste verwachten.

Onmiddellijk als scheidsrechter Westerink het beginsignaal geeft, trekt Bubali enthousiast ten aanval. De R.C.N. verdediging welke niet op zo'n direct offensief rekende, reageerde te laat en de middenvoor van Bubali bracht reeds binnen 3 minuten de stand op 1—0. Vervolgens ontwikkelt zich aan beide kanten een felle strijd waarbij het spel van doel tot doel golft. De Bubali rechtsbinnen maakt zich echter nog al eens aan buitenspel schuldig waardoor menige aanval te niet gaat. Rust gaat in met een 1—0 voorsprong voor Bubali.

In de tweede helft is R.C.N. het eerst in de aanval. Door snel open spel trachtten zij de hechte Bubali-verdediging met Tromp aan het hoofd te passeren. Ongeveer 8 minuten in de tweede helft gelukt het aan de snelle R.C.N. linksbinnen een goede doorbraak te forceren. Zijn scherpe voorzet wordt door de rechtsbinnen opgevangen en met een goed geplaatst schot brengt hij de stand op gelijke voet. Een forse strijd volgt dan. Beide ploegen geven elkaar niets toe. Ongeveer 15 minuten voor het einde weet de Bubali linksbinnen, die deze middag een zeer goede wedstrijd speelt, een hoge voorzet van rechts op onberispelijke wijze in de rechterhoek van het R.C.N. doel te koppen en zodoende zijn ploeg wederom de leiding te geven: 2—1.

Bubali, door dit succes aangemoedigd, zet er nog een schepje bij op en dwingt R.C.N. tot verdedigen. Er zijn nog ongeveer 6 minuten te spelen als de R.C.N. middenhalf met een verre trap zijn in het middenveld opgestelde middenvoor aan het werk zet. Deze met alleen de beide backs voor zich snelt op het doel af. Snel en handig omspeelt hij de beide backs en lost dan een geweldig hard schot, dat buiten het bereik van de nog vallende keeper doel treft: 2—2 Met deze stand komt het einde van deze prettige en sportief gespeelde wedstrijd.

DE DAKOTA JRS KAMPIOEN VAN DE JUNIORENKLASSE

Het is aan de Dakota Jrs. gelukt om Zaterdagmiddag door een 2—1 overwinning op de S.C.A. Jrs. het kampioenschap van de Juniorenafdeling te behalen. S.C.A. Jrs.die de hele competitie boven aan de ranglijst stonden, hebben in de laatste wedstrijd de begeerde titel aan Dakota moeten afstaan. Onze felicitaties aan Dakota en wij spreken de wens uit dat zij tonen zullen het kampioenschap waardig te zijn.

IN DE B KLASSE NEEMT DAKOTA DE LEIDING

Even als de jongere broers heeft Dakota het op eigen veld spelende S.C.A. een 3—2 nederlaag toegebracht, waardoor zij de leiding in de B klasse hebben genomen. Met nog twee wedstrijden punt behaald behoeft te worden, maken zij een prachtige kans op het kampioenschap. Het is dan ta in de komende maand twee ook zeer waarschijnlijk dat Dakokampioenen rijk is.

Stand der Juniorenklasse

Dakota	14	11	2	1	24
S.C.A.	14	11	1	2	23
Estrella	14	7	3	4	17
R.C.A.	14	5	3	6	13
Sint Th. b.	14	5	3	6	13
Lafama	14	2	4	8	6
Jong Aruba	14	1	3	10	5
Don Bosco	14	2	1	11	5
Don Bosco	14	2	1	11	5x

x verliespunten wegens niet opkomen.

NOORD CENTRAAL VERLIEST VAN DE MARINE

Het is de mannen van Noord niet gelukt de op bezoek zijnde mariniers er onder te houden. Na een sportief gespeelde wedstrijd wonnen de mannen van het Savoneta kamp welverdiend met 4—2. De marine maakt nog een goede kans op de tweede plaats der ranglijst.

Hier volgt de eindstand van de A klasse

R.C.A.	14	13	1	0	27
Aruba Jrs.	14	12	1	1	25
Jong Aruba	14	7	1	6	15
Jong St. Cruz	14	7	1	6	15
Bubali	14	5	1	8	11
R.C.N.	14	2	1	11	5
Hollandia	14	4	1	9	0x
Volharding	14	2	1	11	0x

(x verliespunten wegens niet opkomen.)

GROOT PING PONG EILAND-TOURNOOI

Onder auspiciën van de Sociedad Bolivariana zal, zoals we reeds schreven, een grote tafeltennis tournooi worden gehouden waaraan niet minder dan 17 ploegen deelnemen. De deelnemende ploegen zijn: FALCON; BOLIVARIANA; TIVOLI; SPARTAN; TRINIDAD; HOLLANDIA; FLAMINGO; FRENCH CLUB; POVA-A; POVA-B; HOM BOYS; SURINAME-A; SURINAME-B; ARUBA JRS; CARIBE; WILD CAT en SPONGERS.

De eerste wedstrijden van dit tournooi vonden gisteravond in de Sociedad Bolivariana plaats tussen FALCON en BOLIVARIANA en TIVOLI tegen SPARTAN.

Wij zullen onze lezers van de wedstrijden geregeld op de hoogte houden.

Het tafeltennis spel is een mooi spel. Het boeit niet enkel de speler doch ook de toeschouwer. Wij kunnen dan ook iedere ping-pong liefhebber aanraden deze wedstrijden te gaan zien.

De competitiewedstrijd-uitslagen van deze week

Bubali vs. R.C.N. 2—2.
R.C.A. vs. Jong Aruba 8—1.
(R.C.A. kampioen.)
Aruba Jrs. vs. Jong St. Cruz 5—0.
Marine vs. Noord Centraal 4—2.
Dakota vs. S.C.A. 3—2.
Dakota Jrs. vs. S.C.A. Jrs. 2—1.
(Dakota Jrs. kampioen).

COMPETITIESTANDEN ARUBAANSE SCHAAKBOND

Groep I.

1.	De la Fuente	8½
2.	Croes	8
3.	Postma	7½
4.	Pandt	6½
5.	Kroonenberg	5½
6.	Lopes	4
7.	De Vries	2

Groep II.

1.	Koster	ruim	67%
2.	Weijland	„	65%
3.	Van Woerkom	„	64%
4.	Domburg	„	50%
5.	Nieuwkerk	„	46%
6.	Leenheer	„	39%
7.	Riem	„	31%
8.	Berkhout	„	29%

Openbare Verkoop

te houden op DONDERDAG den 18n October 1951 om tien ure des voormiddags ten kantore van ondergeteekende, gelegen aan Zoutmanstraat z/n in Oranjestad op Aruba; geveild zullen worden.

1. een stuk grond met hetgeen daarop is gebouwd, zijnde concessie No. 1165 genaamd VOORUITGANG gelegen in het derde district op Aruba groot 3, H.A. en 27 Aren, staande ten name van Stanislao Henriquez ook bekend als Estanislao Henriquez, overgeschreven ten hypotheek kantore alhier in register C deel 14 onder No. 50;
2. een stuk grond groot 413 M2 met het daarop gebouwd steenenhuis gelegen op San Nicolaas, Aruba, genummerd Z.W. no. 3 (met een opbrengst van fls. 80.— huur per maand) staande ten name van Cecil Roy Brown, overgeschreven ten hypotheekkantore alhier in register C deel 55 onder No. 104;
3. Het recht van erfpacht op:
   a) een stuk grond 130 M2 gelegen aan de Zuidkant van Koningstraat te Oranjestad op Aruba, met de daarop gebouwde — twee verdiepingswoning zonder nummer, bekend onder den naam van PENSION BRION
   b) een stuk grond groot 240 M2 gelegen aan de Zuidkant van de Koningstraat te Oranjestad op Aruba, met hetgeen daarop is gebouwd of aard en nagelvast is, overgeschreven in register C deel 39 — onder No. 83.—
   beiden stukken grond staande ten name van A. G. Brion. Deze perceelen vermeld onder a en b, zijn bezwaard met een eerste hypotheek groot fls. 14.000.—
   c) een stuk grond groot 145 M2 gelegen aan de Koningstraat te Oranjestad op Aruba, overgeschreven in register C deel 47 onder no. 52. Dit stuk grond vormt met de hiervoren genoemde stukken vermeld onder a en b een geheel, doch is afzonderlijk gerooid.
4. De roerende zaken zich bevindende in het logement en restaurant bestaande uit het meubilair, alsmede zand en cementblokken staande op het erf.

De perceelen vermeld onder 1 tot 3 hiervoren kunnen door belanghebbenden worden bezichtigd. De veilconditien zijn ter inzage van belanghebbenden ten kantore van ondergeteekende.
Aruba den 1 October 1951.

De wd. notaris,
L. O. LAMPE.